

فهرست فیلم‌های هفتاد و هشتمین جشنواره فیلم ونیز در بخش‌های مختلف از جمله رقابتی اصلی، غیررقابتی، اقی‌ها و … اعلام شد.

به گزارش ایسنا، «البرتو پرابرا» مدیر جشنواره «ونیز» به همراه «روبرتو چیکوتو» رئیس دوسالانه ونیز در یک نشست خبری، فهرست فیلم‌های هفتاد و هشتمین دوره این رویداد سینمایی را در حالی اعلام کردند که برای اولین بار در ۹ سال اخیر، سینمای ایران امسال هیچ فیلمی در بخش رسمی ونیز نخواهد داشت.

محمد اطیبایی پخش‌کننده بین‌المللی آثار سینمای ایران که چند سالی یکی از اعضای هیات انتخاب جشنواره ونیز بود بنا بر اطلاعاتی که به خبرنگار ایسنا رسیده امسال دیگر در این سمت حضور ندارد.

امسال ۲۱ فیلم در بخش رقابتی اصلی برای کسب جایزه شیر طلای بهترین فیلم و دیگر جوایز اصلی رقابت خواهند کرد که از جمله مهم‌ترین آنها می‌توان به فیلم «مادران موزی» ساخته «پدرو آلمادوار» به عنوان فیلم افتتاحیه جشنواره؛ «اسپینسر» ساخته «پابلو لارزین»، «دست خدا» به کارگردانی «پائولو سورنتینو»، «غروب خورشید» از «جیمز فرانکو»، «دختر گمشده» به کارگردانی «مگی جیلنهال»، «زقبات رسمی» از «گاستون دوپارت» و «مارانو کوهن»، «قدرت سنگ» ساخته «جین کمپیون»، «دنیایی دیگری» به کارگردانی «استفن بریز» و «مونالیزا و ماه خونین» ساخته «انا لیلی امانیور» سینماگر ایرانی‌تبار اشاره کرد.

«جعبه» از «لورنزو ویگاس» و «بازتاب» ساخته «والنتین واسابیونوچ»، «کارت شمار» ساخته «پل شرپدر»، «کاپیتان ولکنواگوف فرار کرد» به کارگردانی «ئاتاشا مرکولولو» و «الکسی شوپوف»، «هیچ ردی باقی نگذار» از «ژان-پی. ماتوژینسکی»، «مشغول کار: ۸ گمشده» به کارگردانی «اریک ماتی»، «ژونی می‌خندد» ساخته «ماریو مارتونه»، «شگفت زده» از «گابریل مابینی»، «توهمت گمشده» از «خاوبر جیانولی»، «حفسره» از «هیکل آنجلو فرامارتینو»،

نمایشگاه آثار فرانک فریدونی با عنوان «کرانه‌های حضور دیگری» در گالری شیدایی پریاست. فریدونی در گفت‌وگو با هنرآنلاین با بیان اینکه در این مجموعه بیش از ۲۵ اثر با تکنیک میکس مدیا به نمایش درآمده است، گفت: این نوع کارهای آبیستره را از حدود شش سال پیش آغاز کردم. پیش از آن نقاشی فیگوراتیو، منظره، طبیعت بیجان و

نمایشگاه هنر مهدوی زمین‌پراز را بیشتر با بازی در فیلم‌های «ماجرای نیمروز» و «بدن این فیلم جرم است» به یاد می‌آورند؛ جوانی که ایفای نقش شهید حسن باقری را هم در کارنامه دارد.

زمین‌پراز این روزها در مجموعه «زخم کاری» به کارگردانی محمدحسین مهدویان نیز حضور دارد و نقشی متفاوت ایفا کرده است. هنر آنلاین با ایسن بازیگر جوان درباره کارنامه بازیگری‌اش گفتگو کرده است. آقاي زمین‌پراز تاکنون درشما را بیشتر در نقش‌های مثبت دیده‌ام، ولی در مجموعه «زخم کاری» در نقشی منفی حضور دارید. تجربه کردن نقش‌های متفاوت چه اندازه برایتان اهمیت دارد؟

اولین جذابیت برای یک بازیگر متفاوت بودن است. یعنی با توجه به پیشنهادهایی که دریافت می‌کنند، باقراننده است همیشه متفاوت باشد و بازی در نقش‌های بسیاری را تجربه کند. به این ترتیب تاکنون در فیلم «لاتاری» و مجموعه «زخم کاری» ایفاگر نقش‌های منفی کوتاه بودم. البته در ایسن مدت بازی در چند فیلم کوتاه را نیز تجربه کردم که در همه آنها نقش منفی دارم.

شما در «ماجرای نیمروز» در نقش یک بازجوی متفاوت حاضر شدید و دو ادامه نقش یک بسجی معترض را در «بدن این فیلم جرم است» تجربه کردید. بدن هم نوبت «زخم کاری» رسید. بازی در این نقش‌ها چطور اتفاق افتاد؟

اولین دلیل این اتفاق به خاطر کارگردان‌هایی است که با انتخابشان به شما اعتماد می‌کنند. برخی کارگردان‌ها با اعتماد به بازیگر دست‌او را باز می‌گذارند تا هر کاری می‌خواهد با مشورت آنها انجام دهد.

اما در مقابل برخی کارگردان‌ها بسته هستند و می‌خواهند همان اتفاقی که در ذهنشان است انجام دهد. یعنی از بازیگر به عنوان یک ابزار استفاده می‌کنند. شکر خدا اکثر کارگردان‌هایی که من با آنها کار کردم، ساا هم رفیق بودیم.

بنابراین اجازه دادند با یکدیگر به تعامل برویم. به نوعی برای خلق یک آدم جدیدتر که به طور مهدی زمین‌پراز نزدیک‌تر باشد، اجازه بحث و گفتگو را می‌دهند که در نهایت به نتیجه بهتری برسیم. همین موضوع سبب می‌شود شما نقاب را در بازی خود ببینید. علاوه بر این هدایت خوب کارگردان که بازی را می‌شناسد، در این موضوع خیلی اهمیت دارد. برای مثال

فیلم‌های جشنواره ونیز اعلام شد

غیبت سینمای ایران در ونیز پس از ۹ سال

«روپاد» به کارگردانی «آودری دیوان» و «امریکای لاتین» ساخته «دامین دینوچنزو» و «فابیسن دینوچنزو» دیگر فیلم‌های بخش رقابتی اصلی (نامزدهای کسب شیر طلای ونیز) هستند.

امسال «بونگ جون هو» کارگردان اهل کره جنوبی برنده اسکار فیلم «انگل»، ریاست هیات داوران بخش رقابتی اصلی ونیز را بر عهده دارد و «کلونی ژائو» کارگردان چینی-آمریکایی که سال گذشته فیلم «سرزمین آوارها» را در جشنواره ونیز رونمایی کرد و در ادامه توانست چندین جایزه اسکار از جمله بهترین فیلم را از آن خود کند، در کنار «پورجینیا آفیرا» بازیگر فرانسوی، «سینتیا ریوو» بازیگر بریتانیایی، «سناسا گادون» بازیگر و تهیه‌کننده کانادایی، «سورویو کاستانزو» کارگران ایتالیایی و «الکساندر نانو» مستندساز رومانیایی، دیگر اعضای هیات داوران را تشکیل

می‌دهند که برنده جایزه شیر طلای بهترین فیلم، شیر نقره جایزه بزرگ هیات داوران، شیر نقره ای بهترین کارگردانی، جایزه بهترین بازیگر مرد و زن، بهترین فیلمنامه، جایزه ویژه هیات داوران و جایزه «مارچلو مسترویانو» ویژه بهترین بازیگر نوظهور را انتخاب می‌کنند.

در بخش غیررقابتی هفتاد و هشتمین جشنواره ونیز هم فیلم‌های مهمی چون «آخرین دوتل» ساخته جدید «ریدلی اسکت»، «تل ماسه» از «دنیس پلینوو» و «آخرین شب در سوهو» ساخته «دگار رایت» در کنار «هنری پیر» به کارگردانی «پاتسی پونکربولی»، «مدرسه کاتولیک» ساخته «استفانو موردینی»، «هالووین می‌کشد» به کارگردانی «دوید گجوردن گریسن»، «آریافرما» از «لئوناردو دی کونستانزو» «چیزهای آسانی» به کارگردانی «ویان آنال» و «فرزند پنهان» ساخته «روبرتو آندو» به نمایش گذاشته

روایت فرانک فریدونی از نمایشگاه «کرانه‌های حضور دیگری» در گالری شیدایی

روند تغییر و تبدیل

کاری تمام نشود و محصول نهایی را شکل دهد، بلکه آن اتفاقاتی که در حین انجام کار می‌افتد برابم مهم است. این کارها بسیار کند پیش رفتند و پس از خشک شدن یک لایه، لایه بعدی را کار می‌کردم.

این کار برابم مانند زندگی کردن است و این روند برابم اهمیت دارد. کارها تا حدود زیادی بداهه هستند اما چون می‌خواستم آن‌ها را به نمایش بگذارم باید حس وحدتی در آن‌ها ایجاد می‌شد. به همین دلیل پس از مرحله اول که بداهه بود، اصول عقلانی را نیز در نظر گرفتم، زیرا به عنوان هنرمند جسمی نتیجه نهایی نیز برابم اهمیت دارد. این هنرمند آفرود؛ تلاشی نداشتم که این فرم‌ها شبیه چیزی در دنیای خارج باشد زیرا می‌دانم که خود به خود این اتفاق می‌افتد. من ارتباط خیلی عمیقی با طبیعت دارم و این موضوع تاثیر زیادی بر کارهایم دارد. به جزئیات طبیعت خیلی دقت می‌کنم و برابم

می‌شوند. بخش جدید «اقتا‌ها اکسترا» نیز با فیلم «سرزمین رویا» از شیریین نشاط دیگر فیلمساز ایرانی تبار افتتاح خواهدشد و «ماشین تصاویر آلفردو سی» ساخته «رولند سزوک»، «مرد نابینایی که نمی‌خواست کشتی تایتانیک را ببیند» از «تیمو نیکی»، «۷ زندانی» به کارگردانی «الکساندر موراتو»، «دختری که پرواز کرد» از «ویلما لابانه»، «شب من» به کارگردانی «آنتوانت بسلات»، «مامان، من خانه هستم» ساخته «ولادیمیر بیتوکوف» و «کوستا براوا» از «مونیا آکل» به روی پرده خواهند رفت.

«اینو-او» از «یواسا ماساکی»، «چیزهای واقعی» ساخته «هنری وولتف»، «کرگدن - فیلم پایانی» از «اولگ سنتسوف»، «روزی روزگاری در کلکته» ساخته «آدنیئا ویکرام سنگوپتا»، «جنشش بزرگ از کایرو روسو»، «تام دیگر» به کارگردانی «رودریگو پلا» و «لورا سانتلو»، «اناتومی زمان» ساخته «آکراال نیلمارانگ»، «ساختمان سفید» به کارگردانی «کاوچینگ نانگ»، «۱۷۰۰ مادر» ساخته «پیتسر کرکس»، «تمام وقت» ساخته «ریک گراول»، «امیرا» به کارگردانی «محمد دیاب»، «حفره در حصار» از «خواکین دل پاسو»، «سقوط» به کارگردانی «چونگ مونگ-چونگ»، «پهشت طاووس» از «لورا بیسپوری» به «آژران» به کارگردانی «لوریناس باریسا»، «آتلانتیس» به کارگردانی «بوری آنکارایی»، «معجزه» از «یوگدان جورج آپتری» و «وعده‌ها» (فیلم افتتاحیه) به کارگردانی «توماس کرویتسوف» نیز ترکیب فیلم‌های بخش اقی‌های هفتاد و هشتمین جشنواره فیلم ونیز را تشکیل می‌دهند.

امسال فیلم «الاولا» ساخته ارسلان امیری در بخش مستقل هفته منتقدان به نمایش گذاشته می‌شود و شهرام مکری سینماگر ایرانی نیز یکی از داوران بخش اقی‌های هفتاد و هشتمین جشنواره فیلم ونیز انتخاب شده است. هفتاد و هشتمین جشنواره بین‌المللی ونیز به عنوان قدیمی‌ترین جشنواره سینمایی جهان امسال از تاریخ ۱ تا ۱۱ سپتامبر (۱۰ تا ۲۰ شهریور) برگزار می‌شود.

روایت فرانک فریدونی از نمایشگاه «کرانه‌های حضور دیگری» در گالری شیدایی

روند تغییر و تبدیل

کاری تمام نشود و محصول نهایی را شکل دهد، بلکه آن اتفاقاتی که در حین انجام کار می‌افتد برابم مهم است. این کارها بسیار کند پیش رفتند و پس از خشک شدن یک لایه، لایه بعدی را کار می‌کردم.

این کار برابم مانند زندگی کردن است و این روند برابم اهمیت دارد. کارها تا حدود زیادی بداهه هستند اما چون می‌خواستم آن‌ها را به نمایش بگذارم باید حس وحدتی در آن‌ها ایجاد می‌شد. به همین دلیل پس از مرحله اول که بداهه بود، اصول عقلانی را نیز در نظر گرفتم، زیرا به عنوان هنرمند جسمی نتیجه نهایی نیز برابم اهمیت دارد. این هنرمند آفرود؛ تلاشی نداشتم که این فرم‌ها شبیه چیزی در دنیای خارج باشد زیرا می‌دانم که خود به خود این اتفاق می‌افتد. من ارتباط خیلی عمیقی با طبیعت دارم و این موضوع تاثیر زیادی بر کارهایم دارد. به جزئیات طبیعت خیلی دقت می‌کنم و برابم

می‌شوند. بخش جدید «اقتا‌ها اکسترا» نیز با فیلم «سرزمین رویا» از شیریین نشاط دیگر فیلمساز ایرانی تبار افتتاح خواهدشد و «ماشین تصاویر آلفردو سی» ساخته «رولند سزوک»، «مرد نابینایی که نمی‌خواست کشتی تایتانیک را ببیند» از «تیمو نیکی»، «۷ زندانی» به کارگردانی «الکساندر موراتو»، «دختری که پرواز کرد» از «ویلما لابانه»، «شب من» به کارگردانی «آنتوانت بسلات»، «مامان، من خانه هستم» ساخته «ولادیمیر بیتوکوف» و «کوستا براوا» از «مونیا آکل» به روی پرده خواهند رفت.

«اینو-او» از «یواسا ماساکی»، «چیزهای واقعی» ساخته «هنری وولتف»، «کرگدن - فیلم پایانی» از «اولگ سنتسوف»، «روزی روزگاری در کلکته» ساخته «آدنیئا ویکرام سنگوپتا»، «جنشش بزرگ از کایرو روسو»، «تام دیگر» به کارگردانی «رودریگو پلا» و «لورا سانتلو»، «اناتومی زمان» ساخته «آکراال نیلمارانگ»، «ساختمان سفید» به کارگردانی «کاوچینگ نانگ»، «۱۷۰۰ مادر» ساخته «پیتسر کرکس»، «تمام وقت» ساخته «ریک گراول»، «امیرا» به کارگردانی «محمد دیاب»، «حفره در حصار» از «خواکین دل پاسو»، «سقوط» به کارگردانی «چونگ مونگ-چونگ»، «پهشت طاووس» از «لورا بیسپوری» به «آژران» به کارگردانی «لوریناس باریسا»، «آتلانتیس» به کارگردانی «بوری آنکارایی»، «معجزه» از «یوگدان جورج آپتری» و «وعده‌ها» (فیلم افتتاحیه) به کارگردانی «توماس کرویتسوف» نیز ترکیب فیلم‌های بخش اقی‌های هفتاد و هشتمین جشنواره فیلم ونیز را تشکیل می‌دهند.

امسال «بونگ جون هو» کارگردان اهل کره جنوبی برنده اسکار فیلم «انگل»، ریاست هیات داوران بخش رقابتی اصلی ونیز را بر عهده دارد و «کلونی ژائو» کارگردان چینی-آمریکایی که سال گذشته فیلم «سرزمین آوارها» را در جشنواره ونیز رونمایی کرد و در ادامه توانست چندین جایزه اسکار از جمله بهترین فیلم را از آن خود کند، در کنار «پورجینیا آفیرا» بازیگر فرانسوی، «سینتیا ریوو» بازیگر بریتانیایی، «سناسا گادون» بازیگر و تهیه‌کننده کانادایی، «سورویو کاستانزو» کارگران ایتالیایی و «الکساندر نانو» مستندساز رومانیایی، دیگر اعضای هیات داوران را تشکیل

می‌دهند که برنده جایزه شیر طلای بهترین فیلم، شیر نقره جایزه بزرگ هیات داوران، شیر نقره ای بهترین کارگردانی، جایزه بهترین بازیگر مرد و زن، بهترین فیلمنامه، جایزه ویژه هیات داوران و جایزه «مارچلو مسترویانو» ویژه بهترین بازیگر نوظهور را انتخاب می‌کنند.

در بخش غیررقابتی هفتاد و هشتمین جشنواره ونیز هم فیلم‌های مهمی چون «آخرین دوتل» ساخته جدید «ریدلی اسکت»، «تل ماسه» از «دنیس پلینوو» و «آخرین شب در سوهو» ساخته «دگار رایت» در کنار «هنری پیر» به کارگردانی «پاتسی پونکربولی»، «مدرسه کاتولیک» ساخته «استفانو موردینی»، «هالووین می‌کشد» به کارگردانی «دوید گجوردن گریسن»، «آریافرما» از «لئوناردو دی کونستانزو» «چیزهای آسانی» به کارگردانی «ویان آنال» و «فرزند پنهان» ساخته «روبرتو آندو» به نمایش گذاشته

سفر به دور دنیا در پاپوین فرانسه

پاپوین کشور فرانسه در هفدهمین دوسالانه معماری ونیز فیلم‌های مستند از ساکنان مناطق مختلف جهان را به نمایش گذاشته است. به گزارش هنر آنلاین، «مسکن یک حق طبیعی جهانی است» پروژه معماری

کشور فرانسه با کیوربتوری کریستوفر هوتین است که در منطقه جیاردینی به نمایش درآمده است. پاپوین فرانسه با نمایش فیلم بازدیدکنندگان را به سفر دور دنیا دعوت می‌کند. این فیلم‌ها زندگی ساکنان مناطقی از کشورهای افریقای جنوبی، ویتنام و فرانسه را که توسط مؤسسه فرانسیس جمع‌آوری شده در معرض دید عموم قرار داده است. این نمایشگاه دیدگاهی خوش‌بینانه از جهانی را ارائه می‌دهد که در آن ساکنان جوامع مجبور به تغییر در محیط زندگی یا زندگی روزمره خود هستند. در واقع زاویه دیگری از زندگی در محیط‌های مختلف را با یک استراتژی زیر کانه و دقیق به تصویر می‌کشد. غرفه فرانسه در پاسخ به سوال موضوع دوسالانه «ما چگونه با هم زندگی خواهیم کرد؟» نشان می‌دهد که چگونه جوامع محیط خود را متناسب با نیازها و زندگی روزمره خود تغییر می‌دهند. این پروژه ویژه معماری را در تقاطع (فصل مشترک) بین دانش معماری و تجربه مردم از مکان‌هایی که در آن ساکن هستند، مشخص می‌کند. کریستوفر هوتین کیوریتور پاپوین فرانسه معتقد است این پدیده را باید فرصتی برای معماران ناستانت تا بتوانند نوع جدیدی از معماری را که شامل ساکنین است، توسعه دهند. همچنین به جهان شمولی مسکن در فرهنگ‌های مختلف اشاره می‌کند. هفدهمین دوسالانه معماری ونیز با عنوان «ما چگونه با هم زندگی خواهیم کرد؟» به صورت فیزیکی و آنلاین (biennalepavilions.com) تا ۳۰ آبان (۲۱ نوامبر) میزبان بازدیدکنندگان است.

«پرسه در هوای عشق» به روایت جین آستین

کتاب «پرسه در هوای عشق» به قلم جین آستین با ترجمه مینا وکیلی‌نژاد منتشر شد. به گزارش ایسنا، «پرسه در هوای عشق» از مجموعه کتاب‌های «Minis» انتشارات پنگوئن و دربرگیرنده برش‌هایی خوندانی از برخی آثار آستین توسط وپراستاران این موسسه بزرگ نشر است که در ۹۳ صفحه با قیمت ۲۷۵۰۰ تومان در کتاب نداعی منتشر شده است. در معرفی ناشر از این کتاب آمده است: متن‌های انتخاب‌شده برای این اثر از کتاب‌های «عقل و احساس»، «غرور و تعصب»، «تورنکرایی» و «ترغیب» اثر جین آستین انتخاب شده و تم تمامی آن‌ها عشق و ازدواج است. جین آستین با وجود این‌که در مدت حیات خود تن به ازدواج نداد اما در تمامی رمان‌هایش به موضوع ازدواج به‌ویژه در طبقه شراف توجه جدی نشان داد و شوخی‌های ملایم و طنزهای گزنده‌ای برای نمایش اسراف اجتماعی زمانه خود در این موضوع خاص به کار برد. کتاب «پرسه در هوای عشق» شامل گزیده‌هایی درخور توجه از آثار او در همین زمینه است. آستین از مشهورترین نویسندگان جهان و انگلستان در دهه ۱۷۷۰ تاکنون بوده است که سال‌های سال آثار او به زبان‌های مختلف ترجمه شده و بسیاری از منتقدان او را در زمره شگفت‌انگیزترین نویسندگان زن جهان در توصیف پیچیدگی‌ها، احساسات و زندگی بانوان معرفی کرده‌اند. مینا وکیلی‌نژاد، مترجم این کتاب دارای مدرک دکتری ترجمه در دانشگاه علامه طباطبایی است و پیش‌تر نیز کتاب «مرگ» اثر جولین بارنز را در کتاب نداعی ترجمه و منتشر کرده است.

یک نویسنده معروف جهان عرب در گذشت

عرب را دریافت کرد و در سال ۲۰۱۵ هم برای رمان «محلّه آمریکایی» جایزه ادبی «سعید عقل» را به دست آورد که این رمان نامزد جایزه بین‌المللی ادبیات عرب در بخش داستانی نیز شد. «بلران حزیران»، «پادشاه هند»، «چاپ در بیروت»، «اعتدال پاییز» و «چشم گلگون» از دیگر آثار مهم این نویسنده لبنانی به ششمار می‌روند که رمان «پادشاه هند» در سال ۲۰۲۰ به جمع نامزدهای نهایی جایزه بوکر عربی راه یافت. آخرین رمان «جیور الدوویی» به عنوان «هر در هوا» در ماه ژوئن امسال منتشر شد که روایتی است از شکوه و جلال ازدست‌رفته شهر بیروت.

محمد رضا هلال‌زاده:

تعطیلی‌های پیاپی تئاتر ضربه بسیاری به ما زد

محمد رضا هلال‌زاده مت‌ها منتظر شد تا پیشنهادی برای بازی در نمایشی درباره محلّه «خاک سفید» به او برسد، ولی این اتفاق نیفتاد و بازیگر جوان دیگر صبر را جایز ندید. او خود دست به کار شد و برای اولین بار کارگردانی را تجربه کرد تا ایده قدیمی‌اش را روی صحنه بیاورد. این کارگردان جوان اما نمایش خود را در روزهای دشوار روی صحنه می‌برد، روزهایی که فعالیت سال‌ن‌های نمایشی مدام با تعطیلی همراه می‌شود. هلال‌زاده در گفتگو با ایسنا درباره وضعیت اجرای نمایش در دوران سخت فعلی سخن گفت و انگیزه گروه‌های جوان را برای اجرای نمایش برآمده از عشق و جنون دانست. او در آغاز با ابراز خوشنودی از استقبال تماشاگران از اجرای این اثر نمایشی گفت: خدا را شکر از همان اولین اجرا، مردم ما از تنها نگذاشتن ولی تعطیلی‌های پیاپی تئاتر ضربه بسیاری به ما و همه گروه‌های نمایشی زد و هزینه‌های مالی و روانی بسیاری به ما تحمیل کرد. این جوان تئاتری توضیحاتی درباره روند شکل‌گیری نمایش «خاک سفید» ارائه کرد و افزود: اجرای این نمایش پرسه‌ای پنج شش ساله دارد. در تمام این چند سال طرح اجرای این نمایش را در ذهنم پرورش می‌دادم و در نهایت محمود احدی‌نیا، نویسنده کار، متن را نوشت. ضمن اینکه نگارش و تمرین این نمایش هم پرسه‌ای چند ماهه دارد. ما چندین ماه درباره اجرای ایسن نمایش تفکر کردیم و به همین دلیل این نمایش مورد استقبال تماشاگران قرار گرفت. او تأکید کرد‌ما از اول می‌خواستیم نمایش‌مان را در ساتلی پر از تماشاگر اجرا کنیم نه اینکه حضور تماشاگران برای‌ما مهم باشد. هلال‌زاده در پاسخ به این پرسش که چه عملی سبب می‌شود گروه‌های جوان تئاتری در شرایط دشوار کربنایی، ریسک اجرای نمایش را بپذیرند، توضیح داد: پاسخ به این پرسش را در سه‌وازه خلاصه می‌کنم؛ عشق و دیوانگی و تئاتر. این تفکر ا نامی‌بندیم که عشق و جنون نسبت به تئاتر فقط در نسل‌های گذشته وجود داشته، این احساسات در نسل‌های جدید هم یافت می‌شود. نسل جدید ما هم به اندازه خودشان در اجرای تئاتر عقبه‌ای دارد. همچنانکه اعضای گروه اجرایی ما هر یک پیشینه‌ای ده ساله در تئاتر دارند و این گونه نیست که با اجرای این نمایش اولین حضور خود را در تئاتر تجربه کنند. تئاتر، فرهنگ یک کشور

است و هرگز نمی‌تواند در نسل‌های بعدی به فراموشی سپرده شود. فقط شکل ایده‌های تغییر می‌کند. او یادآوری کرد: خود من بعد از ۱۰ سال بازیگری در تئاتر اولین کارگردانی خود را انجام می‌دهم که البته آخرین کارم هم خواهد بود. این بازیگر در پاسخ به این پرسش که چرا دیگر تمایلی به کارگردانی ندارد، توضیح داد: بیشتر تمرکز من بر بازیگری است و این نمایش اولین و آخرین کارگردانی من بود و به همین دلیل تلاش کردم به بهترین نحو ممکن آن را انجام دهم. هلال‌زاده با بیان اینکه نمایش «خاک سفید» یک کار صمدر در صد ژانل اجتماعی است، درباره انتخاب این محله به عنوان رخدگاه یک اثر نمایشی گفت: پیش از این هیچ اثری در سینما و تئاتر به این محله نپرداخته است. از بچگی به این محله آشنایی داشتم.